

Laia Llach: «Autoestimar-se és un treball constant»

Parlem amb la cantautora granollerina sobre el seu primer treball, 'Sol d'hivern'

Laia Llach

La cantautora granollerina **Laia Llach** va donar-se a conèixer el 2019 gràcies al Concurs Cercavila, impulsat per **Cesk Freixas**, amb qui va gravar una versió de "Cercavila XS". Aquest any, ha participat en el Programa de Suport a la Creació de les Cases de la Música i ha guanyat el concurs de cantautors de Verges. Amb l'experiència acumulada, ara ha publicat el disc debut, *Sol d'hivern* (La Catenària, 2022). En parlem amb ella.

Què et va portar a seguir estudiant cant quan vas començar a estudiar la carrera de Ciències Ambientals i de Geologia?

El primer any de carrera vaig haver de deixar a contracor els estudis de cant, perquè a la universitat feia horaris de tarda i era molt difícil combinar-ho. La capacitat de la música per a permetre'ns expressar lliurement, desfogar-nos i retrobar-nos amb nosaltres mateixos va fer que comencés a cantar al grup de gòspel del poble. Allà vaig conèixer qui, mesos després, seria la meva professora de cant durant uns anys: la Gilmarí.

Has guanyat el Concurs Cercavila, el Concurs de cantautors de Verges i has participat en el Programa de Suport a la Creació de les Cases de la Música. Com t'han ajudat aquestes experiències?

M'han ajudat de moltes maneres! En l'àmbit professional, ha estat clau per a poder tirar endavant

el meu projecte amb un suport i uns recursos molt necessaris. Gràcies a aquestes iniciatives també, he tingut la sort de conèixer persones amb projectes molt interessants amb qui he pogut compartir dubtes i incerteses d'aquest món nou per mi. D'altra banda, als meus temes mostro sentiments, emocions i opinions molt personals i això a vegades, quan es fa públic, genera inseguretats. En aquest sentit, el fet que s'hagi valorat positivament la meva proposta, m'ha ajudat molt a creure i valorar-me més a mi mateixa i la meva música.

El suport rebut per aquestes iniciatives és, doncs, el que t'ha impulsat a voler fer el disc?

Sempre m'havia ballat pel cap la idea de fer un disc amb temes propis, però no va ser fins que vaig conèixer personalment **Cesk Freixas** i el seu mànager Roger Vidal, que vaig pensar que realment això era possible. Tots dos em van oferir l'ajuda i el suport necessari per fer-ho realitat; el fet que els dos creguessin en la meva música va fer que m'acabés de decidir.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=5oLNEZTER4A>

Arnau Figueres ha gravat quasi tots els instruments del disc i també n'és el productor.

Com ha estat treballar amb ell i com ha ajudat a millorar el resultat final del treball?

Des de ben a l'inici vaig tenir molt clar que volia que l'Arnau fos el productor del disc. Els dos tenim arrels a Sant Esteve de Palautordera i havíem coincidit alguna vegada compartint escenari a les festes del poble. Coneixia els seus últims treballs, m'encanta la sonoritat que hi posa. Vaig pensar que m'hi sentiria molt còmode treballant. I la veritat és que ha estat un plaer treballar amb ell. De seguida va saber com transformar les cançons de la manera en què jo havia dit que les imaginava, i en molts dels casos, fins i tot millor. Li vaig deixar molta llibertat i d'aquesta n'ha fet art.

Darrerament, la cançó d'autor ha agafat tints més experimentals i electrònics, però tu, en canvi, mantens les guitarres acústiques com a principal acompanyament instrumental. T'agrada mantenir el format acústic de la cançó d'autor?

El so de la guitarra, sigui acústica o clàssica, és el so que m'agrada, que escolto i que em sap transmetre més coses: em transporta la idea d'allò que ha estat fet a mà, de natura. Sento que la sonoritat de la guitarra i la veu és un so que m'identifica, és el so que soc capaç de crear i és el so amb què vull donar-me a conèixer.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=tjCxLKketdg>

Algunes de les lletres aborden el teu propi autoconcepte. Haver escrit aquestes cançons t'ha ajudat a descobrir-te millor?

Es produeix de forma recíproca. L'autoestimar-se s'ha de treballar constantment i fer-ho em porta a descobrir idees, valoracions i prejudicis que tinc sobre mi mateixa i a superar aquestes barreres. En el tema "Sol d'hivern", per exemple, canto sobre la superació d'una inseguretat que en el seu moment m'absorbia i de la necessitat d'acceptar-me tal com soc. En aquest cas, tenia molt clar que aquesta cançó parlaria d'això, però escriure-la em va ajudar a fer el canvi de xip i començar a estimar-me millor.

De les teves lletres, se'n pot fer una lectura mediambiental. Això és fruit dels teus estudis universitaris i de la consciència i coneixements que vas adquirir llavors?

Podria dir que sí, que els estudis de ciències ambientals i geologia m'han donat coneixements i eines per ser crítica davant d'aquests temes. Vull destacar també la sort que he tingut d'envoltar-me de gent sensibilitzada amb qui he pogut debatre i aprendre i sobretot, compartir idees i la lluita.